

РЕШЕНИЕ

№ 6131

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **6125** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. З. М., чрез адвокат Б. срещу решение № 2067 от 03.05.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 14 – ти състав, по анд № 20221110214343 по описа на СРС за 2022 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 22 – 4332 – 018617 от 19.09.2022 г., издадено от началник група при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на решението. Конкретно се сочи, че е нарушена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Излага подробни съображения, че не е нарушена разпоредбата на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което да се отмени НП. Претендира присъждане на разноските по делото в първоинстанционното производство и в производството пред АССГ за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание Б. М. не се явява, не изпраща представител.

Ответникът – началник група **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ**

РАБОТИ, ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“, редовно призован, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 03.05.2023 г. Софийски районен съд, НО, 14 – ти състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 22-4332 – 018617 от 19.09.2022 г., издадено от началник група към О „ПП“ – СДВР, с което на Б. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 – во ЗДвП и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

За да постанови решението си, СРС е приобщил писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че Б. М. е извършил нарушение по смисъла на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция, на основание чл. 220 от АПК, приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 22.03.2022 г., около 17:00 ч., в [населено място], по [улица], от [улица]към [улица]Б. М. е управлявал моторно превозно средство л. а. „М. Ц 220“ ЦДИ, с рег. [рег.номер на МПС], регистриран на Л. П. (чиято регистрация била прекратена служебно). На М. била извършена проверка, в хода на която било установено, че е управлявал моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

За така констатираните нарушения на Б. М. бил съставен АУАН за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 ЗДвП. Издадено е наказателно постановление № 22-4332 – 018617 от 19.09.2022 г. Наложена е глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 6 месеца.

По делото е приложено постановление за отказ от образуване на досъдебно производство от дата 10.08.2022 г. на прокурор при СРП. Преписката е изпратена на началника на О „ПП“ при СДВР за преценка от ангажиране на отговорността по реда на ЗАНН. Установено е, че на 22.06.21 г. регистрацията на посоченото МПС е била прекратено служебно (за това, че е била без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“).

Районният съд е изследвал всички относими за спора обстоятелства, излагайки подробни мотиви, в подкрепа на направените изводи. Въпреки това настоящият състав трябва да съобрази Тълкувателно постановление № 2/05.04.2023 г. по т. д. № 3/2022г. на ВКС и ВАС, което е задължително за съдилищата и което дава задължително тълкуване на спорната и противоречива до този момент съдебна практика. Настоящият състав намира крайния извод на СРС за неправилен и

незаконосъобразен, поради което решението му трябва да бъде отменено, поради следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. За управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер, в нормата на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП е предвидено, че водачът се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. Ангажирането на административнонаказателната отговорност по посочената санкционна норма изисква нарушителят да е действал виновно - да е знаел или да е допуснал, че управляваното МПС е без регистрация. Тежестта на доказване на това обстоятелство в административнонаказателното производство е възложена на наказващия орган, който следва да проведе пълно главно доказване с допустимите доказателствени средства на материалните предпоставки и спазването на процесуалните правила за налагане на административно наказание.

С нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Разпоредбата на чл. 574, ал. 10 от Кодекса за застраховането вменява задължение на информационният център да уведоми собствениците на моторни превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, като им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор. Разпоредбата на чл. 574, ал. 11 от КЗ регламентира, че когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на моторното превозно средство. При служебно прекратяване на регистрацията по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, административният орган, извършил дерегистрацията, дължи уведомяване на собственика на автомобила.

В случая липсват данни собственикът на л . а. „М. Ц 220“ ЦДИ, с рег. [рег.номер на МПС] – Л. П., да е била надлежно уведомена за извършеното на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП на 22.06.2021г. служебно прекратяване на регистрацията на МПС и съответно, че ползвателят на автомобила – Б. М., към датата на извършване на вмененото му нарушение на чл. 140 от ЗДвП – 22.03.2022 г., да е знаел, да е допуснал, да е могъл да знае или да е бил длъжен да предположи за прекратената регистрация на автомобила, и съответно да съобрази поведението си с това обстоятелство. По делото липсват доказателства за наличието на субективната страна на нарушението под формата на умисъл или непредпазливост, като неустановени са както интелектуалният, така и волевият момент на вината като субективен елемент на соченото противоправно деяние.

Действително, незнанието на закона не е обстоятелство, изключващо административнонаказателната отговорност. В случая обаче се касае за незнание на факт от обективната действителност за извършеното служебно прекратяване на регистрацията на МПС на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП и съответно на

фактическо обстоятелство, което принадлежи към състава на административното нарушение по чл. 140, ал.1 от ЗДвП. Това незнание е в резултат от неизпълнено административно задължение по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП за уведомяване на собственика на МПС за служебно прекратената регистрацията на автомобила. Именно в този смисъл е и постановеното Тълкувателно постановление № 2/05.04.2023г. по т.д. № 3/2022г. на ВКС и ВАС. С оглед на което и при прилагането на чл. 14, ал. 1 и, ал. 2 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН, по отношение на санкционираното нарушение се изключва не само умисъла на дееца, но и извършване на деянието при форма на вината "непредпазливост". В този смисъл е необосновано, още по-малко доказано е приетото от наказващия орган, че ако и санкционираният водач да не е съзнавал и да не е предвиждал настъпването на противоправния резултат, а именно „управление на МПС с прекратена регистрацията“, е бил длъжен и е могъл да го предвиди. При липсата на уведомяване на собственика на МПС по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, ползвателят на автомобила към датата на извършване на вмененото нарушение на чл. 140 от ЗДвП, нито е можел да предвиди, още по-малко е бил длъжен да знае за факта на извършеното служебно прекратяване на регистрацията на МПС в хипотезата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Отсъствието на субективна страна от състава на нарушението по чл. 175, ал. 3, във вр. чл. 140, ал. 1 – во от ЗДвП прави деянието, осъществено от Б. З. М. несъставомерно.

Във връзка с установеното решението на първоинстанционния съд трябва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което да се отмени НП.

С оглед изхода на спора в полза на касатора следва да се присъдят разноски за платено в брой адвокатско възнаграждение в общ размер на 1000 лв., от които 500 лв. за производството пред СРС и 500 лв. – за настоящата инстанция.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XV Касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН

РЕШИ :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 2067 от 03.05.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 14 – ти състав, по анд № 20221110214343 по описа на СРС за 2022 г.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-4332 – 018617 от 19.09.2022 г., издадено от началник група към О „ПП“ – СДВР, с което на Б. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 – во ЗДвП и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца за нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. З. М., сумата от 1000 /хиляда/ лева – разноски за двете съдебни инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.